

DZIENNIK TARYF I ZARZĄDZEŃ KOMUNIKACYJNYCH

Warszawa, 31 grudnia 1958

Nr 21*)

Poz. 151-162

T R E Ś Ć :

DZIAŁ URZĘDOWY

C z ę ś ć A

Komunikacja Kolejowa

Zarządzenia Ministra Komunikacji:

Poz. 151 i 152 — z 18 grudnia i 23 grudnia 1958 w sprawie zmiany Taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej Polskich Kolei Państwowych.

Poz. 153 — z 18 grudnia 1958 w sprawie zmiany Załącznika I do Taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej Polskich Kolei Państwowych.

Poz. 154 — z 18 grudnia 1958 w sprawie zmiany Załącznika II do Taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej Polskich Kolei Państwowych.

Poz. 155 — z 18 grudnia 1958 w sprawie uchylecia ważności wszystkich tabel artykułowych Załącznika Nr 8 do Jednolitej taryfy tranzytowej do Umowy o międzynarodowej kolejowej komunikacji towarowej (ETT), obowiązującego od 1 sierpnia 1957 (Dz. T. i Z. K. Nr 17, poz. 95).

Poz. 156 — z 6 grudnia 1958 w sprawie komunikacji towarowej Polska — Zagłębie Saary.

Poz. 157 — z 17 grudnia 1958 w sprawie wprowadzenia w życie Taryfy Międzynarodowej na przewóz towarów kolejami (TIM), zeszyt 2.

Poz. 158 — z 11 grudnia 1958 w sprawie wprowadzenia w życie nowego wydania Międzynarodowej taryfy towarowej między stacjami Szwedzkich Kolei Państwowych z jednej strony a stacjami Węgierskich Kolei Państwowych z drugiej strony przez Trelleborg — Sassnitz Hafen.

Poz. 159 — z 10 grudnia 1958 w sprawie wprowadzenia w życie nowego wydania Międzynarodowej Taryfy na przewóz węgla kamiennego, miału z węgla kamiennego i koksu z węgla kamiennego polsko-szwajcarskiego związku kolejowego (Sp. T. Nr 103/1).

Poz. 160 — z 11 grudnia 1958 w sprawie zmiany Umowy o międzynarodowej kolejowej komunikacji towarowej (SMGS) (ZR-1), obowiązującej od 1 stycznia 1956 (Dz. T. i Z. K. z 1955 Nr 27, poz. 178).

C z ę ś ć B

Komunikacja Drogowa

Poz. 161 — Zarządzenie Nr 51 Ministra Komunikacji i Państwowej Komisji Cen z 3 października 1958 w sprawie taryfy towarowej przewozów konnych.

C z ę ś ć C

Komunikacja Wodna

Poz. 162 — Ogłoszenie Ministerstwa Żeglugi i Gospodarki Wodnej o zatwierdzeniu stawek relacyjnych.

DZIAŁ URZĘDOWY

C z ę ś ć A

Komunikacja kolejowa

Poz. 151. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 18 grudnia 1958 w sprawie zmiany Taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej Polskich Kolei Państwowych.

W Taryfie osobowej, bagażowej i ekspresowej Polskich Kolei Państwowych wprowadza się nowy § 42 (Przejazdy osób pobierających renty specjalne dla osób szczególnie zasłużonych dla Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej) w brzmieniu podanym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959.

MINISTER KOMUNIKACJI

R. Strzelecki

*) Ostatni numer w 1958 r

4. Opłaty

Do przejazdu stosuje się opłaty ulgowe ze zniżką 50°/₆.

5. Przejście do klasy wyższej lub pociągu o taryfie wyższej

Przejście do klasy 1 lub do pociągu pośpiesznego jest dozwolone za dopłatą różnicy cen właściwych biletów, obliczonej z zastosowaniem ulgi, pod warunkiem uiszczenia dopłaty w kasie biletowej przed rozpoczęciem przejazdu w klasie 1 lub pociągu pośpiesznym.

W pociągu pobiera się dopłatę w wysokości różnicy cen właściwych biletów, obliczonej z zastosowaniem opłat normalnych, przy czym okazany bilet ulgowy uważa się za bilet normalny danej klasy i rodzaju pociągu. Do dopłaty pobieranej w pociągu dodaje się opłatę dodatkową za wystawienie biletu w pociągu, jeżeli podróżny uprzedził konduktora o zamiarze przejścia do klasy 1 lub do pociągu pośpiesznego. W razie nieuprzedzenia konduktora zamiast opłaty dodatkowej za wystawienie biletu w pociągu pobiera się karę umowną wskazaną w Załącznikach I i II (regulamin kar umownych).

Załącznik do Zarządzenia Ministra Komunikacji z 18.XII.1958 (Dz.T. i Z.K. Nr 21, poz. 151).

§ 42

Przejazdy osób pobierających renty specjalne dla osób szczególnie zasłużonych dla Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

1. Uprawnieni

Osoby pobierające renty specjalne dla osób szczególnie zasłużonych dla Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na podstawie dekretu z dnia 25.VI.1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz.U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97).

2. Obszar i zakres ważności

Ulgę stosuje się w klasie 1 i 2 pociągów osobowych i pośpiesznych w dowolnych relacjach i do nieograniczonej ilości przejazdów.

3. Warunki stosowania

1. Ulgę stosuje się na podstawie legitymacji według wzoru nr 3 do § 44.

2. Legitymacje wydają właściwe do spraw rent wydziały prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz prezydiów rad narodowych miast wydzielonych. W legitymacji na drugiej stronie wewnętrznej w rubryce przeznaczonej na wpisanie tytułu służbowego wystawca wpisuje słowa: „Rencista z tytułu szczególnych zasług dla P.R.L.”, skreślając zamieszczone poniżej słowa „w stanie spoczynku”.

3. Legitymacje tracą ważność z końcem roku kalendarzowego okresu, na jaki zostały wystawione. Wystawca przedłuża ważność legitymacji na następny rok lub na kilka następnych lat przez umieszczenie w odpowiednich rubrykach liczby każdego roku, na jaki ważność legitymacji została przedłużona i odcisk pieczęci okręgłej (tuszowej).

Poz. 152. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 23 grudnia 1958 w sprawie zmiany Taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej Polskich Kolei Państwowych.

W Taryfie osobowej, bagażowej i ekspresowej Polskich Kolei Państwowych wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 38:

- a) w ust. 1, w pkt 1) w wierszu drugim skreśla się przecinek oraz słowa „szkół Towarzystwa Przyjaciół Dzieci (TPD)”,
- b) w ust. 3, w pkt 6) na końcu dodaje się zdanie:

„Dla uczniów szkół przysposobienia rolniczego ważność legitymacji stwierdza się przy jej wystawieniu — na okres do 31 marca i z początkiem drugiego półrocznego — na okres do 30 listopada, włączając ferie”,

- c) we wzorach nr 4 i 5, w uwadze określającej format i wykonanie międzynarodowej legitymacji studenckiej i wkładki do niej słowa „koloru niebieskiego” zmienia się na „koloru białego”;

2) w § 43:

- a) w ust. 4 wyrazy „opłaty ulgowe ze zniżką 66%” zmienia się na „opłaty ulgowe ze zniżką 50%”,
- b) we wzorach 1 i 2 na stronach czołowych i odwrotnych wyrazy „ze zniżką 66% (Tab. 66)” zmienia się na „ze zniżką 50% (Tab. 50)”;

3) w § 44, w ust. 1, w lit. O wyrazy „lit. O” zmienia się na „lit. N”;

4) w § 60:

- a) w ust. 2 dodaje się nowy pkt 6):

„6. Postanowienia ust. 3 § 7 nie mają zastosowania. DOKP może jednak w przypadkach uzasadnionych udzielać zezwoleń na zastosowanie powyższych postanowień do przejazdów za biletami miesięcznymi ogólnie dostępnymi”,

- b) w ust. 3, w pkt 4) zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Bilet ten uprawnia do przejazdów w okresie miesiąca, na który został wydany”,

5) w § 62, w ust. 2:

- a) pkt 14) otrzymuje brzmienie:

„Bilet miesięczny szkolny może być użyty do przejazdów w okresie miesiąca, na który został nabyty”,

- b) na końcu dodaje się nowy punkt 18):

„18) Postanowienia ust. 3 § 7 nie mają zastosowania. DOKP może jednak w przypadkach uzasadnionych udzielać zezwoleń na zastosowanie powyższych postanowień do przejazdów za biletami miesięcznymi szkolnymi”,

6) w § 63:

- a) w ust. 1, w pkt 1) po słowie „codziennie” dodaje się „lub turnusowo”,
- b) w ust. 2, w pkt 2) skreśla się kropkę i dodaje się: „albo na dwie drogi przejazdu dokładnie określone na bilecie dla każdego kierunku przejazdu”,
- c) w ust. 2, w pkt 10), w lit. h) po słowie „codziennie” dodaje się „lub turnusowo”,
- d) w ust. 2 dodaje się nowe punkty 15) i 16):

„15) Postanowienia ust. 3 § 7 nie mają zastosowania. DOKP może jednak w przypadkach uzasadnionych udzielać zezwoleń na zastosowanie powyższych postanowień do przejazdów za biletami miesięcznymi pracowniczymi.

16) Bilet miesięczny pracowniczy, wydany na podstawie zezwolenia DOKP na drogę dłuższą, nie uprawnia do przejazdu drogą krótszą. Podróżnego, jadącego inną drogą, uważa się jako jadącego bez biletu”,

7) w § 80:

a) w ust. 2 dodaje się na końcu zdanie:

„Jeżeli jednak obliczenie według rubryki a Tabeli E da opłatę niższą, stosuje się to ostatnie”,

b) w ust. 7 dodaje się na końcu zdanie:

„Opłaty wskazane w Tabeli EG stosuje się również do zwrotnego przewozu przesyłką ekspresową próżnych toreb brezentowych, używanych jako opakowanie przesyłek czasopism”.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959.

MINISTER KOMUNIKACJI

w z. J. Popielas

Poz. 153. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 18 grudnia 1958 w sprawie zmiany Załącznika I do Taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej Polskich Kolei Państwowych.

W Załączniku I do Taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej Polskich Kolei Państwowych, w Dziale III (Wykaz opłat dodatkowych) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 8 opłatę za przydzielenie konwojenta wagonu „40,00 zł” zmienia się na „100,00 zł”,
- 2) w ust. 9 opłatę za pościel „15,00 zł” zmienia się na „20,00 zł”.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959.

MINISTER KOMUNIKACJI

R. Strzelecki

Poz. 154. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 18 grudnia 1958 w sprawie zmiany Załącznika II do Taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej Polskich Kolei Państwowych.

W Załączniku II do Taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej Polskich Kolei Państwowych, w Dziale III (Wykaz opłat dodatkowych) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 8 opłatę za przydzielenie konwojenta wagonu „40,00 zł” zmienia się na „100,00 zł”;
- 2) w ust. 9 opłatę za pościel „15,00 zł” zmienia się na „20,00 zł”.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959.

MINISTER KOMUNIKACJI

R. Strzelecki

Poz. 155. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 18 grudnia 1958 w sprawie uchylecia ważności wszystkich tabel artykułowych Załącznika Nr 8 do Jednolitej taryfy tranzytowej do Umowy o międzynarodowej kolejowej komunikacji towarowej (ETT), obowiązującego od 1 sierpnia 1957 (Dz.T. i Z.K. Nr 17, poz. 95 z 1 sierpnia 1957).

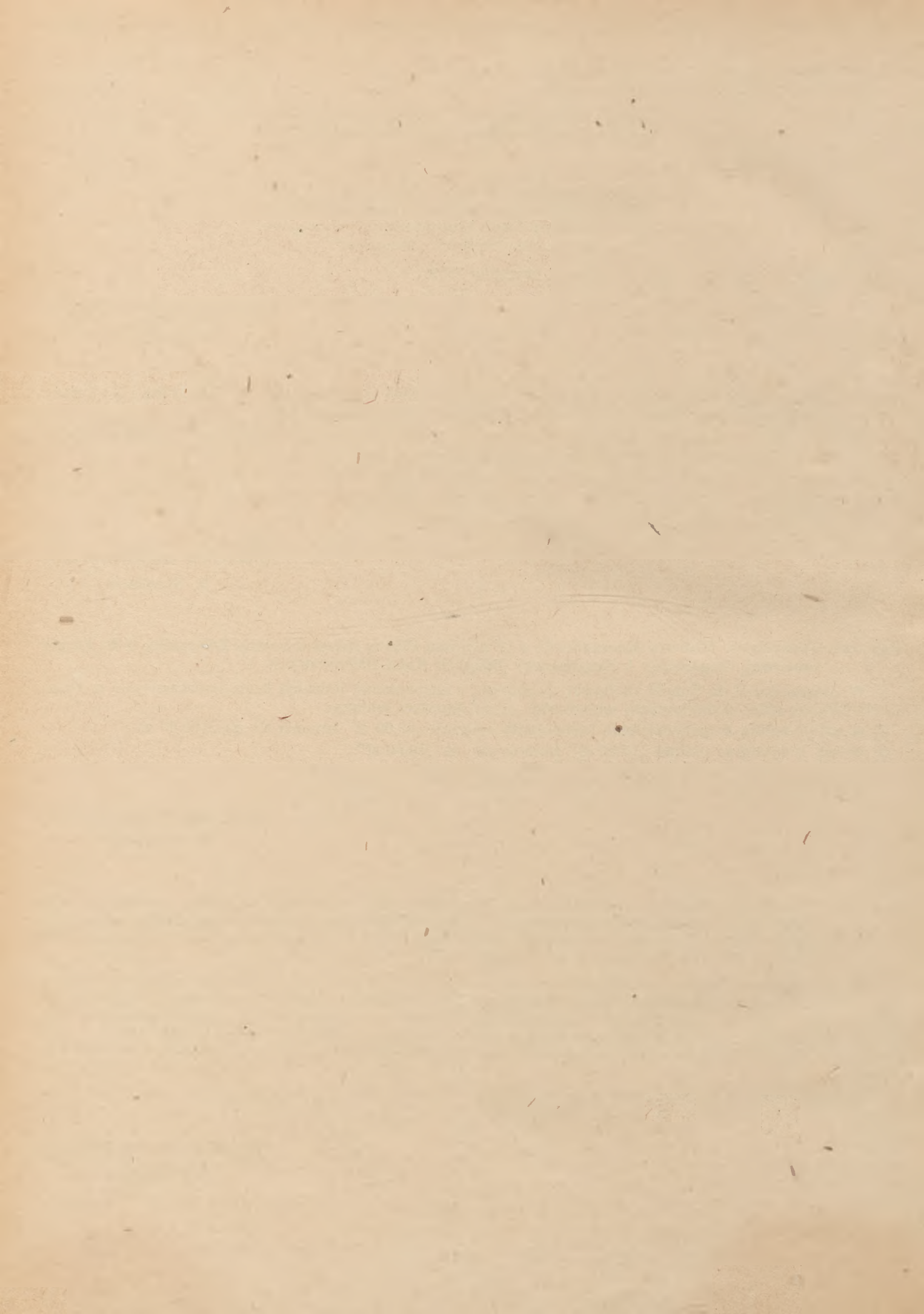
W Załączniku Nr 8 do Jednolitej taryfy tranzytowej (ETT) dla bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami rumuńskich kolei z jednej strony a stacjami portowymi Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Wismar i Rostock, jak również między stacjami portowymi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Gdańsku, Gdyni i Szczecinie z drugiej strony, obowiązującym od 1 sierpnia 1957 (Dz.T. i Z.K. Nr 17, poz. 95 z 1.8.1957) uchyla się z upływem dnia 31 grudnia 1958 ważność wszystkich tabel artykułowych.

O wprowadzeniu w życie nowych tabel artykułowych do tego Załącznika nastąpi oddzielne zarządzenie.

MINISTER KOMUNIKACJI

R. Strzelecki

Poz. 156. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 6 grudnia 1958 w sprawie komunikacji towarowej Polska-Zagłębie Saary.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z 8 czerwca 1957 w sprawie komunikacji towarowej Polska-Zagłębie Saary (Dz.T. i Z.K. z r. 1957, Nr 15, poz. 86) w wykazie punktów granicznych otwartych dla komunikacji ustęp A 1) otrzymuje następujące brzmienie:

1) Punkty graniczne polsko-niemieckie:

Kostrzyn/Kietz
Ślubice/Frankfurt (Oder)
Zasieki/Forst (Lausitz)

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 stycznia 1959.

Z up. MINISTRA KOMUNIKACJI

St. Batkowski

Dyrektor Departamentu Zagranicznego

Poz. 157. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 17 grudnia 1958 w sprawie wprowadzenia w życie Taryfy Międzynarodowej na przewóz towarów kolejami (TIM), zeszyt 2.

Z ważnością od 1 stycznia 1959 wprowadza się oddzielnie wydaną Taryfę Międzynarodową na przewóz towarów kolejami (TIM) — zeszyt 2, zawierający przedruk Załącznika I do Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami (CIM) z 25 października 1952 p.t. „Przepisy dotyczące materiałów i przedmiotów wyłączonych od przewozu lub przyjmowanych do przewozu warunkowo — RID”.

Taryfę można nabyć w Składnicach Wydawnictw w wszystkich DOKP.

Równocześnie traci moc Taryfa Międzynarodowa na przewóz towarów kolejami (TIM) zeszyt 2, obowiązująca od 1 marca 1956 (Dz.T. i Z.K. z r. 1956. Nr 3, poz. 16).

MINISTER KOMUNIKACJI

R. Strzelecki

Poz. 158. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 11 grudnia 1958 w sprawie wprowadzenia w życie nowego wydania Międzynarodowej taryfy towarowej między stacjami Szwedzkich Kolei Państwowych z jednej strony a stacjami Węgierskich Kolei Państwowych z drugiej strony przez Trelleborg-Sassnitz Hafen.

Z ważnością od 1 stycznia 1959 wprowadza się w życie nowe wydanie Międzynarodowej taryfy towarowej między stacjami Szwedzkich Kolei Państwowych z jednej strony a stacjami Węgierskich Kolei Państwowych z drugiej strony przez Trelleborg-Sassnitz Hafen.

Równocześnie z upływem 31 grudnia 1958 traci ważność Międzynarodowa taryfa towarowa między stacjami Szwedzkich Kolei Państwowych z jednej strony a stacjami Węgierskich Kolei Państwowych z drugiej strony przez Trelleborg-Sassnitz Hafen, obowiązująca od 1 sierpnia 1955 (Dz.T. i Z.K. z 1955 r. Nr 19, poz. 133) z wyjątkiem Aneksu (Anhang) do tej taryfy dla komunikacji między Szwecją i Jugosławią, który obowiązuje nadal aż do odwołania.

Zarządzenie wchodzi w życie od 1 stycznia 1959.

Z up. MINISTRA KOMUNIKACJI

St. Batkowski

Dyrektor Departamentu Zagranicznego

Poz. 159. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 10 grudnia 1958 w sprawie wprowadzenia w życie nowego wydania Międzynarodowej Taryfy na przewóz węgla kamiennego, miału z węgla kamiennego i koksu z węgla kamiennego polsko-szwajcarskiego związku kolejowego (Sp.T. Nr 103/1).

Z ważnością od 1 stycznia 1959 wprowadza się w życie nowe wydanie Międzynarodowej Taryfy na przewóz węgla kamiennego, miału z węgla kamiennego i koksu z węgla kamiennego polsko-szwajcarskiego związku kolejowego.

Egzemplarze taryfy są do nabycia w Składnicy Wydawnictw DOKP Katowice i Warszawa.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959.

Z up. MINISTRA KOMUNIKACJI

St. Batkowski

Dyrektor Departamentu Zagranicznego

Poz. 160. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 11 grudnia 1958 w sprawie zmiany Umowy o międzynarodowej kolejowej komunikacji towarowej (SMGS) (ZR-1), obowiązującej od 1 stycznia 1956 (Dz.T. i Z.K. z 1955 Nr 27, poz. 178).

W Umowie o międzynarodowej kolejowej komunikacji towarowej (SMGS) (ZR-1), obowiązującej od stycznia 1956 (Zz.T. i Z.K. z 1955 Nr 27, poz. 178) skreśla się na stronie 18 w art. 7 § 2 ustęp 2 (t.j. od słów „Niżej wymienione towary ...” do słów „... o ładowności 25 albo 50 ton”).

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 stycznia 1959.

Z up. **MINISTRA KOMUNIKACJI**
St. Batkowski

Dyrektor Departamentu Zagranicznego

Cz ę ś ć B

Komunikacja drogowa

Poz. 161. Zarządzenie Nr 51 Ministra Komunikacji i Państwowej Komisji Cen z 3 października 1958 w sprawie taryfy towarowej przewozów konnych.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz.U. Nr 31, poz. 122) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1957 r. w sprawie ustalania przez Radę Ministrów wytycznych do określania cen i stawek taryfowych niektórych artykułów i usług (Dz.U. Nr 49, poz. 235) zarządza się co następuje:

§ 1

Zatwierdza się taryfę towarową przewozów konnych w brzmieniu podanym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2

Traci moc obowiązującą Uchwała Nr 598 Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1954 r. w sprawie taryfy towarowej przewozów konnych (Monitor Polski Nr 89, poz. 992).

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959.

PREZES PAŃSTWOWEJ KOMISJI CEN

J. Strumiński

MINISTER KOMUNIKACJI

W z. J. Rustecki

Załącznik do Zarządzenia Nr 51
Ministra Komunikacji i Pań-
stwowej Komisji Cen z 3.X.58
(Dz.T. i Z.K. Nr 21, poz. 161).

TARYFA TOWAROWA PRZEWOZÓW KONNYCH

§ 1.

1. Taryfa niniejsza dotyczy przewozów konnych wykonywanych:
  - a) przez przewoźników uprawiających zawodowo przewóz na podstawie zezwoleń na wykonywanie transportu drogowego uzyskanych w trybie obowiązujących przepisów,
  - b) przez rolników uprawiających zarobkowy przewóz ubocznie i dorywczo bez obowiązku posiadania zezwoleń na transport zarobkowy,
  - c) odpłatnie na zlecenia prezydów właściwych rad narodowych, wydawane na podstawie dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o obowiązku świadczeń na niektóre cele publiczne (Dz.U. Nr 58, poz. 284),
  - d) przez branżowe przedsiębiorstwa przewozowe i tabor własny przedsiębiorstw (zjednoczeń).
2. Opłaty taryfy niniejszej, ustalone jako maksymalne mogą być obniżone w uzasadnionych przypadkach na określonym terenie przez prezydów właściwych wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wydzielonych z województw) w granicach uwzględniających kształtowanie się kosztów własnych na danym terenie.
3. Prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wydzielonych z województw) mogą ustalić na swoim terenie dla pewnych przewozów w uzasadnionych przypadkach i w oparciu o stawki taryfy niniejszej opłaty strefowe lub relacyjne, obejmujące łącznie należność za przewóz i inne czynności.

§ 2.

1. Opłata dniówkowa za przewóz konny w ciągu 8-godzinnego czasu pracy wynosi:
  - 1) przy pojazdach 1-konnych 160.— zł
  - 2) przy pojazdach 2-konnych 240.— zł
2. Za przewóz wykonywany w czasie dłuższym lub krótszym niż 8 godzin opłaty wymienione w ust. 1 odpowiednio podwyższa się lub obniża o 20.— zł przy pojazdach 1-konnych, a o 30.— zł przy pojazdach 2-konnych za każdą godzinę różnicy faktycznego i 8-godzinnego czasu pracy.
3. Przy pojazdach specjalnych (furgony, beczkowsy itp.) do opłat wymienionych w ust. 1 i 2 dolicza się za każdą godzinę czasu pracy po zł 1.30.
4. a) W razie wynajmu samego konia z woźnicą (bez wozu) do innych prac transportowych np.: przeciągania wagonów, słupów itp. stosuje się opłatę w wysokości 13.— zł za godzinę,
b) za wynajem 2 koni z woźnicą (bez wozu) 22.— zł za godz.
5. Za wynajem ładowacza do czynności ładunkowych w przewozie konnym opłata wynosi 5.50 zł za każdą godzinę wynajmu.
6. Za czynności ładunkowe i inne czynności wykonywane przez woźnicę dolicza się do opłat wymienionych w ust. 1 i 2 po 5,50 zł za każdą godzinę efektywnego czasu wykonywania tych czynności z tym, że opłacony czas za i wyładunku łącznie nie może być dłuższy niż połowa opłaconego czasu pracy pojazdu.
7. Czas pracy oblicza się od chwili podstawienia pojazdu w miejscu wyznaczonym przez usługobiorcę do chwili zwolnienia go po wykonaniu przewozu. Tak obliczony czas pracy zaokrągla się do pełnych godzin przez pominięcie przekroczonego czasu do 30 minut włącznie, a przez podwyższenie do pełnej godziny czasu ponad 30 minut. Jako minimum opłaconego czasu pracy przyjmuje się 2 godziny.
8. Ilość usług jaka powinna być wykonana w opłaconym czasie względnie czas potrzebny do wykonania określonej ilości usług powinny być ustalone z góry we wspólnym porozumieniu między usługobiorcą a przewoźnikiem przy uwzględnieniu warunków lokalnych i charakteru wykonywanych usług oraz średniej szybkości jazdy od 4 do 5 km na godzinę. Nie wykonanie przez przewoźnika w oznaczonym czasie ilości usług określonej porozumieniem, powoduje odpowiednie zmniejszenie opłat za czas pracy.

§ 3.

1. W przypadkach gdy przewóz ładunku przyjmowanego do przewozu odbywa się na podstawie wagi lub gdy ilość i waga tego ładunku jest udokumentowana dokumentami magazynowymi lub handlowymi, stosuje się opłaty obliczone według stawek tonowych ustalonych w załączniku do taryfy w zależności od klasy taryfowej i kategorii ładunku i od odległości przewozu. Wagę ładunku zaokrągla się do pełnych 100 kg przez pominięcie wagi mniejszej niż 50 kg, a przez zaokrąglenie wzwyż wagi 50 kg i wyższej.
2. Klasę taryfową i kategorię ładunku określa się na podstawie klasyfikacji towarów podanej w obowiązującej taryfie towarowej transportu samochodowego i spedycji.
3. Za czynności ładunkowe w przypadkach wymienionych w ust. 1 stosuje się opłaty według stawek od 1000 kg przewidzianych dla tych czynności w taryfie towarowej transportu samochodowego i spedycji (ust. 2).
4. Za czas oczekiwania i przetrzymywania taboru konnego nie z winy przewoźnika dłuższy niż 30 minut stosuje się opłaty godzinowe według § 2 z tym, że opłaty te należy wykazywać w rachunkach za usługi w osobnej pozycji jako opłaty za przestój taboru.

§ 4.

Za usługi spedycyjne określone w taryfie towarowej transportu samochodowego i spedycji stosuje się opłaty według stawek przewidzianych dla tych usług w powyższej taryfie.

§ 5.

Przy wykonywaniu czynności transportowych (przewozowo-spedycyjnych), przy których ze względu na ich specyfikę jest uzasadnione stosowanie opłat według odmiennych zasad, jak również dla branżowych przedsiębiorstw transportowych mogą być wprowadzone przez właściwe resorty osobne opłaty w trybie obowiązujących przepisów oraz po uzgodnieniu z resortem komunikacji.

§ 6.

1. Ustalenie opłat niższych niż przewidziane w taryfie dla określonych usług bądź opłat ryczałtowych może nastąpić w drodze ogłoszenia przetargu na wykonanie tych usług, bądź w drodze bezpośredniego porozumienia się usługobiorcy z przewoźnikiem.

2. Jako cenę wyjściową dla przetargu stosuje się obowiązujące stawki taryfowe, bądź ustalone w myśl § 1 taryfy.

§ 7.

Taryfa niniejsza nie dotyczy wywozu drewna z lasów oraz rozwózki węgla i koksu w zakresie uregulowanym odrębnymi przepisami.

Załącznik do taryfy

TONOWA TABELA OPŁAT PRZEWOZOWYCH
za ładunki I klasy taryfowej

Za odległość km	Kategoria ładunków				
	I	II	III	IV	V
	złotych za 1000 kg (I tonę)				
0,5	5,90	6,30	6,70	7,90	8,90
1	7,40	7,80	8,20	9,40	10,40
2	9,60	10,00	10,40	11,60	12,60
3	11,90	12,30	12,70	13,90	14,90
4	14,20	14,60	15,00	16,20	17,20
Za każdy następny kilometr do opłaty za 4 km dodaje się	1,20	1,60	2,00	3,20	4,20

UWAGA:

1. Stawki taryfowe dla ładunków zaliczonych w klasyfikacji towarów do wyższych klas taryfowych niż klasa I otrzymuje się przez pomnożenie stawek niniejszej tabeli przez następujące współczynniki taryfowe:

przy ładunkach zaliczonych do klasy 2 —	przez 1,2
„ „ „ „ „ 3 —	„ 1,6
„ „ „ „ „ 4 —	„ 2,4
„ „ „ „ „ 5 —	„ 4,0

2. Jako minimum wagi za którą oblicza się należności taryfowe według niniejszej tabeli przyjmuje się dla ładunków I klasy taryfowej 1000 kg. Przy ładunkach zaliczonych w klasyfikacjach towarów do wyższych klas taryfowych niż klasa I minimum wagi, za którą oblicza się należność według stawek tonowych wynosi:

Przy ładunkach zaliczonych do klasy 2 —	800 kg.
„ „ „ „ „ 3 —	600 „
„ „ „ „ „ 4 —	400 „
„ „ „ „ „ 5 —	200 „

Część C**Komunikacja wodna****Poz. 161. OGŁOSZENIE Ministerstwa Żeglugi i Gospodarki Wodnej o zatwierdzeniu stawek relacyjnych**

Na podstawie § 5, ust. 2 Taryfy towarowej żeglugi śródlądowej podaje się do wiadomości, iż zatwierdzone zostały z ważnością od 1 sierpnia 1958 niżej podane stawki relacyjne, stanowiące uzupełnienie § 5 ust. 1 w/w taryfy.

L.p.	Rodzaj towaru	Klasa wg kt.	Trasa przewozu		Km	Stawka relac. zł. za 1 tonę	Zleceniodawca
			miejsce nadania	miejsce odbioru			
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Żwir	24	Pobyłkowo	Dębe	21	21	P-stwo Robót Wodno-Inżyn. w Warszawie
2	„	24	Gnojno	Dębe	56	30	„
3	Kamień	24	645 km rz. Wisły	Borowiczki i Kępa Polska	24	15	Rej. Dróg Wodnych w Płocku
4	Żwir	24	rejon Płocka	Warszawa	120	25	Warsz. P-stwo Ekspl. Krusz.

1	2	3	4	5	6	7	8
5	Larseny	12	Port Handl. w W-wie	Dębe	150	40	Zj. Wod. Inż. W-wa Bud. St. Wodn. Dębe
6	Żwir i posp.	24	rejon Bydgoszczy	Warszawa	270	25	Bydgoskie Zakł. Przem. Mat. Budowl.
7	Kruszywo	24	Bielinek	Szczecin	70	12	Szcz. Zakł. Teren. Przem. Mat. Budowl.
8	„	24	Bielinek	Świnoujście	140	22	„
9	„	24	„	Nowe Warpno	130	20	„
10	„	24	Widuchowa	Szczecin	45	10	„
11	Kamień	24	Tyniec	rejon Opatowca	100	24	Niepołomn. Spół. Pracy
12	Żwir	24	rej. Krakowa		20	7	Krak. Zakł. Ekspl. Krusz.
13	„	24	„	od	21 40	9 km	„
14	Kamień	24	rejon Niepołomnic i rej. Szczecina		40	0,40 za 1 tkm	Rej. Dr. Wod. Kraków i RDW Sandomierz
15	Cegła	23	ujście Sanu	Solec n/Wisłą		0,40 za 1 tkm	
16	Żwir	24	Gnojno—W-wa		113	40	Warsz. Przed. Bud. Wodno-Inżyn.

Dyrektor Departamentu Ekonomicznego
I. Poremska

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI
(ul. Chałubińskiego 4)

Telefon Redakcji: 2108, wewnętrzny 4511. Cena pojedynczego numeru 2 zł. Sprzedaż pojedynczych numerów odbywa się w DOKP. Prenumerata roczna 40 zł, półroczna 20 zł. Prenumeratę przyjmuje Warszawska Drukarnia Kolejowa w Warszawie (Żoliborz), ul. Felińskiego 2a. Konto NBP Oddział Warszawa Żoliborz Nr 1543-6-107.

W.D.K. w Warszawie. Zam. nr 1084. Nakł. 13.000.
pap. druk. kl. VII 60 gr. A-4.

